

beskikke i den enkelte sag. På denne måde sidestilles den foreslåede ordning med den almindelige benefi-
cieordning i retsplejelovens § 336. Efter denne be-
stemmelse antager justitsministeriet et passende antal
advokater til at udføre sager for parter, der har fri pro-
ces. Udvalget har herved lagt vægt på, at en frivillig
beskikkelsesordning vil kunne medføre en forlængel-
se af sagsbehandlingstiden, hvis fogedretten forgæves
må forespørge flere udpegede advokater, om de vil
modtage beskikkelse i en konkret sag.

Endelig har udvalget peget på, at fogedretten som
udgangspunkt bør beskikke en advokat med kontor i
nærheden af den pågældende retskreds, idet en be-
skikket advokat efter retsplejelovens § 336 c har krav
på godtgørelse for rejseudgifter i forbindelse med
hvervet.

Der henvises til redegørelsens afsnit 6.12. og dens
bilag 1.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er
enigt i Børnebortførelsesudvalgets forslag om, at der i
børnebortførelsesloven indsættes en bestemmelse, der
bemyndiger ministeren for familie- og forbrugeranlig-
gender til at udpege et antal advokater, der er særligt
egnede til at modtage beskikkelse i sager om tilbage-
givelse til udlandet af børn, der er blevet bortført til
Danmark, eller som ulovligt tilbageholdes her.

Ministeriet foreslår dog, at ordningen udvides til at
omfatte alle sager, som børnebortførelsesloven gæl-
der for, dvs. ud over sager om tilbagegivelse af børn
også sager om fuldbyrdelse i Danmark af udenlandske
afgørelser om forældremyndighed, om hvor barnet
skal bo, og om samvær, jf. lovens § 1. Der henvises til
lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

Ordningen foreslås desuden udvidet til også at gæl-
de i sager efter Haagerbørnebeskyttelseskonventio-
nen, hvor der fremsættes anmodning til retten om at
erklære en foranstaltning om bl.a. forældremyndighed
eksigibel efter konventionens artikel 26. Der henvises
til lovforslagets § 5, stk. 2; 3. pkt. og bemærkningerne
hertil.

Baggrunden for disse to forslag er, at de omhandle-
de sager indeholder tilsvarende komplicerede prob-
lemstillinger som børnebortførelsessager, jf. oven-
for.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat og kommuner

Familiestyrelsen og domstolene behandler i dag sa-
ger om anerkendelse og fuldbyrdelse af danske og
udenlandske afgørelser efter Europarådskonventio-

nen af 1980 samt sager om børnebortførelse efter Ha-
agerkonventionen af 1980, jf. børnebortførelsesloven.
Disse konventioner, der har forrang for Haagerbørne-
beskyttelseskonventionen, dækker et meget stort antal
lande. Selvom Haagerbørnebeskyttelseskonventionen
måtte få stor tilslutning, vil det derfor næppe betyde
en særlig forøgelse af det antal internationale familie-
retlige sager, som danske myndigheder bliver invol-
veret i.

Selvom konventionens kompetenceregler og de
foreslåede kompetenceregler i retsplejeloven på nogle
punkter afviger fra gældende dansk ret, er der ikke
grund til at antage, at der vil ske væsentlige ændringer
af det samlede antal sager, som danske myndigheder
skal behandle. Heller ikke behandlingen af den enkel-
te sag vil blive vanskeliggjort som følge af konventi-
onen. Tværtimod vil konventionens kompetencereg-
ler og dens samarbejdsregler kunne medvirke til at ef-
fektivisere behandlingen af sager med tilknytning til
udlandet ved at sikre den nødvendige koordinering
imellem danske og udenlandske myndigheder og ved
at smidiggøre sagsoplysningen.

Efter den foreslåede § 5, stk. 2, kan der beskikkes
advokat for parterne i sager, hvor der anmodes om, at
en foranstaltning omfattet af konventionen erklæres
eksigibel. Udgifterne hertil afholdes af statskassen,
hvis parten opfylder betingelserne for fri proces. Da
der allerede efter reglerne i lov om international fuld-
byrdelse af afgørelser om forældremyndighed m.v.
beskikkes advokat i de fleste af disse sager, skønnes
denne bestemmelse ikke at indebære økonomiske
konsekvenser for staten.

På det sociale område har der ikke hidtil eksisteret
et formaliseret internationalt samarbejde. Konventio-
nens samarbejdsregler drejer sig bl.a. om videregivel-
se af oplysninger fra Danmark til andre konventions-
stater, jf. artikel 32 og 34. Da hverken konventionen
eller lovforslaget pålægger kommunerne at videregive
sådanne oplysninger, skønnes lovforslaget ikke at
medføre udgifter hertil for kommunerne.

Reglerne i konventionen om anbringelse af børn
kan indebære, at børn med sædvanligt opholdssted i
udlandet kan anbringes i Danmark, forudsat at danske
myndigheder samtykker, jf. artikel 33 og pkt. 3.5.3.
Konventionen er imidlertid ikke til hinder for, at dan-
ske myndigheder betinger samtykke til sådanne an-
bringelser af en aftale om dækning af udgifterne ved
anbringelsen. Der henvises til lovforslagets §§ 9-10
og bemærkningerne hertil, hvorefter socialministeren
bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kom-
munernes adgang til at opkræve betaling for foran-
staltninger truffet med henvisning til konventionen.